

Rezolutīvā daļa:

1) uz advokātu, kuri savu kvalifikāciju ir ieguvuši dalībvalstī, kas nav Luksemburgas Lielhercogiste, un kuri vēlas šajā pēdējā minētajā dalībvalstī praktizēt ar savas mītnes valsts profesionālo nosaukumu, reģistrāciju valsts kompetentajā iestādē attiecinādama prasību par valodu zināšanu iepriekšēju pārbaudi, aizliegdamā šiem advokātiem veikt sabiedrību domicila turēšanas darbības un paredzot tiem pienākumu katru gadu iesniegt sertifikātu par reģistrāciju savas mītnes dalībvalsts kompetentajā iestādē, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/5/EK par pasākumiem, lai atvieglotu advokāta profesijas pastāvīgu praktizēšanu dalībvalstī, kas nav tā dalībvalsts, kurā iegūta kvalifikācija;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 155, 25.06.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 14. septembrī (Commissione tributaria di primo grado di Trento (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Stradasfalti Srl pret Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

(Lieta C-228/05) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 17. panta 7. punkts un 29. pants — Tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli)

(2006/C 281/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria di primo grado di Trento

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Stradasfalti Srl

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate Ufficio di Trento

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Commissione tributaria di primo grado di Trento — Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.) 17. panta 7. punkta un 29. panta interpretācija — Tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli — Valsts pasākums, kas ierobežo atskaitīšanas tiesības, neapspriežoties ar Direktīvas 29. pantā paredzēto komiteju

Rezolutīvā daļa:

1) 17. panta 7. punkta pirmais teikums Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, liek dalībvalstīm, izpildot šīs direktīvas 29. pantā paredzēto procesuālo apspriešanās pienākumu, informēt ar šo pantu izveidoto Padomdevēju komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos par to, ka tās plāno ieviest valsts pasākumu, kurā noteiktas atkāpes no vispārējās pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas sistēmas, un sniegt šai komitejai pietiekamu informāciju, lai tā varētu pārbaudīt pasākumu, pilnībā pārzinot faktus;

2) Sestās direktīvas 77/388 17. panta 7. punkta pirmais teikums ir interpretējams tādejādi, ka tas neļauj dalībvalstij uz precēm neatiecināt pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas sistēmu, iepriekš neapspriežoties ar Padomdevēju komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos, kas izveidota ar minētās direktīvas 29. pantu. Minētā norma arī neļauj dalībvalstij ieviest tādu pasākumu, ar ko preces izslēdz no šīs nodokļa atskaitīšanas sistēmas, kuros nav ietverta norāde par to ierobežojumu laikā un/vai kas ietilpst pasākumu kopumā, ar kuriem veic strukturālus pielāgojumus, lai samazinātu budžeta deficītu un ļautu atmaksāt valsts parādu;

3) tad, ja izņēmums no atskaitīšanas sistēmas nav noteikts saskaņā ar Sestās direktīvas 77/388 17. panta 7. punktu, valsts nodokļu iestādes nevar piemērot nodokļa maksātājam normu, ar ko paredz atkāpes no pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanas tiesību principa, kas noteikts šīs direktīvas 17. panta 1. punktā. Nodokļa maksātājam, kuram ir piemērota šī norma, ar ko nosaka atkāpes, ir jābūt iespējai pārreķināt pievienotās vērtības nodokļa parādu saskaņā ar Sestās direktīvas 77/388 17. panta 2. punktu, ja preces vai pakalpojumi ir izmantoti darījumos, par kuriem ir piemērots nodoklis.

(¹) OV C 193, 06.08.2005.